Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Σεβασμιώτατοι ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, πανέντιμοι μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Διὰ τοῦ ἐλέους τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ ἠξιώθημεν ἵνα φθάσωμεν εἰς τὴν λαμπροφόρον πασχαλίαν νύκτα χαρούμενοι καὶ πάλιν διὰ τὴν ἔνδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν. Ἀπευθύνω πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου, τὰς ὀλοθύμους μου συγχαρητηρίους προσρήσεις ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ ταύτῃ καὶ *πανηγύρει πανηγύρεων.*

Δύο σχεδὸν χιλιετίαι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναμιμνῃσκομένου γεγονότος. Ἐν τούτοις, καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ Ἐκκλησία μετὰ τῆς ἀναλλοιώτου πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως ἑορτάζει τὴν τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν, ἀόκνως μαρτυροῦσα τὴν ἀποκλειστικότητα τῶν συμβεβηκότων ἐν τῷ ταφικῷ σπηλαίῳ πλησίον τῶν τειχῶν τῆς ἀρχαίας Ἰερουσαλήμ.

Ὁλόκληρος ἡ ἐπὶ τῆς γῆς ὁδὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς θαυμαστῆς Ἐνσαρκώσεως Αὐτοῦ ἕως τὰ Πάθη καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ φρικτὸν θάνατον, ἀποτελεῖ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Δημιουργοῦ, τῶν δοθεισῶν τοῖς προπάτορσιν. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ἵνα ἀποστείλῃ εἰς τὸν κόσμον Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος *τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται*, (Ἡσ. 53.4) καὶ *σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν* (Ματθ. 1.21). Τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην ἐπεβεβαίου ὁ Κύριος ἐπανειλημμένως μέσω τῶν προφητῶν Αὐτοῦ. Τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην ἐτήρει ἀκόμη καὶ ὅτε ὁ περιούσιος λαὸς Αὐτοῦ ἀφίστατο τῆς διαθήκης καὶ ἠθέτει τὸ θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ.

Διά τε τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐφανερώθη τὸ πλήρωμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, διότι ὑπερέβη τελικῶς ὁ θάνατος, τὸ τελευταῖον μεσοτείχιον, ὅπερ ἀποξενοῦσε τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀληθοῦς Πηγῆς τῆς ζωῆς. Καίτοι ὑπάρχει ὁ φυσικὸς θάνατος, ὅστις σκοτώνει τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, δὲν εἶναι εἰς θέσιν πλέον ἵνα σκοτώνῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δηλονότι, ἵνα μᾶς στερῇ τὴν ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Πλάστου αἰώνιον ζωήν. Ὁ θάνατος ἐπατήθη καὶ τὸ κέντρον αὐτοῦ συνετρίβη (Α΄ Κορ. 15.55).

Ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν ὁ Κύριος (Ἐφ. 4.8) καὶ ἀνέτρεψε τὸν Ἅιδην. *Οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα* (Λουκ. 1.37) καὶ ἀληθῶς *ἠγέρθη καθὼς εἶπε* (Ματθ. 28.6)!

Ἐφέτος οἱ λαοὶ τῆς Γῆς διέρχονται ἰδιαιτέρας δοκιμασίας. Ἡ θανατηφόρος νόσος ἐξηπλώθη εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον, φθάσασα εἰς τὰ πέρατα τῶν ἡμετέρων χωρῶν. Αἱ ἀρχαὶ λαμβάνουν περιοριστικὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν ἐκρηκτικῆς αὐξήσεως τῆς ἐπιδημίας. Εἰς χώρας τινὰς τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἀνεστάλη ἡ τέλεσις μετὰ πιστῶν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας. Εἰς ἡμᾶς, ὅμως, τοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανούς, δὲν ἁρμόζει ἵνα πίπτωμεν εἰς ἀκηδίαν καὶ ἔτι μᾶλλον πανικοβαλλώμεθα. Καλούμεθα ἵνα διατηρῶμεν τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ ἵνα ἐνθυμώμεθα τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρος πρὸ τῶν λυτρωτικῶν Αὐτοῦ Παθῶν: «*Ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον*» (Ἰω. 16.33).

Τὸ Πάσχα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνεδείχθη μετάβασις ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας εἰς ἐλευθερίαν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, *εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ* (Ρωμ. 8.21). Μόνον χάριν τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστάσεως ἀποκτοῦμεν τὴν γνησίον ἐλευθερίαν, διὰ τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ ὁ πανεύφημος Παῦλος, ὅστις καλεῖ ἡμᾶς: «*Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε*» (Γαλ. 5.1). Πόσες φορὲς ἐμελετήσαμεν καὶ ἠκούσαμεν τὰ λόγια ταῦτα; Ἂς ἀναλογισθῶμεν τώρα: μήπως ζῶμεν σήμερον ὡσὰν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ; Μήπως ἀνταλλάσσωμεν τὸν αἰφνιδίως ἀποκεκαλυμμένον ἡμῖν πλοῦτον τῆς αἰωνιότητος μὲ τὰς ἀτέρμονας φροντίδας, αἰχμαλωτευόμενοι καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου τούτου, ὑποκύπτοντες εἰς τοὺς ἐφημέρους φόβους καὶ λησμονῶντας τοὺς ἀφθόρους πνευματικοὺς θησαυροὺς καὶ τὴν ἀληθινὴν κλῆσιν τοῦ χριστιανοῦ *λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.* (Λουκ. 1.74-75);

Ὅμως, *θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ* (Ἰακ. 1.27) εἰς τοῦτο ἀκριβῶς συνίσταται, εἰς τὸ ἵνα, κατὰ τὸ παράδειγμα, τὸ φανερωθὲν ἡμῖν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ὑπὸ τοῦ Καλοῦ Ποιμένος, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ καὶ ὑπομονῇ, βοηθῶμεν καὶ ὑποστηρίζωμεν ἀλλήλους εἰς δοκιμασίας. Οὐδεὶς ἐξωτερικὸς περιορισμὸς ἠμπορεῖ ἵνα διαλύσῃ τὴν ἡμετέραν ἑνότητα καὶ ἵνα μᾶς ἀφαιρέσῃ τὴν τῷ ὄντι ἐκείνην πνευματικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν διὰ τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ νικήσαντος τὸν θάνατον καὶ δωρήσαντος ἡμῖν τὴν δυνατότητα *ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν* (Α' Ἰω. 3.1).

Πάντων δὲ τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι *ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία* (Πραξ. 4.32), διότι εἴμεθα ἀπὸ μέρους μέλη, ἐνῶ ἐν τῷ συνόλῳ Σῶμα Χριστοῦ, καὶ οὐδὲν *δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ* (Ρωμ. 8.39). Ἐνῶ ὅσοι, διὰ λόγους ἀντικειμενικούς, δὲν ἔχουν σήμερον τὴν δυνατότητα ἵνα προσέλθουν εἰς ναὸν διὰ προσευχήν, ἂς γνωρίζουν ὅτι ἐνθυμούμεθα αὐτοὺς καὶ δεόμεθα ὑπὲρ αὐτῶν. Ἡ πίστις μᾶς ἐνδυναμώνει ἵνα ζῶμεν καί, θείᾳ συνάρσει, ἀντεπεξερχώμεθα εἰς ποικίλους νόσους καὶ δοκιμασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ ὅσων παρεισέφρησαν εἰς τὴν ζωὴν

ἡμῶν διαμέσου τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ ἐπικινδύνου ἰοῦ.

Θερμῶς καλῶ πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου, ἵνα ἐντείνωμεν τὰς κοινὰς ἡμῶν δεήσεις ὅπως ὁ Κύριος μᾶς δώσῃ, παρ'ὅλας τὰς δυσκολίας, ἵνα μείνωμεν κοινωνοὶ τῆς εὐλογημένης λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα τελῆται τὸ Ἱερὸν Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας καὶ οἱ πιστοὶ μετὰ παρρησίας δυνηθῶσι ἵνα προσέλθουν εἰς τὴν ἀληθινὴν Πηγὴν τῆς Ζωῆς, δηλονότι εἰς τὰ Ἄχραντα τοῦ Χριστοῦ Μυστήρια, ἵνα οἱ ἀσθενεῖς ἀναρρώνουν καὶ οἱ ὑγιεῖς φυλαχθοῦν ἀπὸ τῆς ἐπικινδύνου μολύνσεως.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἀναστὰς Σωτὴρ δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ δωρούμενος ἀντοχὴν καὶ ἀνδρείαν πρὸς ἀκλόνητον ἐμμονὴν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν σωτήριον ἐπὶ τῆς γῆς ὁδοιπορίαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπευθύνω πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, τὰς συγχαρητηρίους μου προσρήσεις ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πάσχα καὶ καλῶ ὅπως φανερώνητε συνεχῶς τὴν εἰκόνα τῶν ἀληθινῶν μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος, διδόντες καλὸν παράδειγμα εἰς τοὺς πέριξ ὑμῶν, ἐξαγγέλλοντες τὴν τελειότητα «*τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς*» (Α' Πετ. 2.9), ἵνα εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν δι'ἔργων μαρτυρῶμεν τὴν διαχρονικὴν δύναμιν καὶ τὸ βέβαιον τῶν πασχαλινῶν λόγων:

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα, Ἅγιον Πάσχα 2020

στις άλλες γλώσσες:

- **Ουκρανικά**
- **Λευκορωσικά**
- **Μολδαβικά**
- **Λετονικά**
- **Εσθονική**
- **Καζακικά**
- **Κιργιζικά**
- **Ουζμπεκικά**
- **Αζερικά**
- **Γερμανικά**
- **Κινεζικά παραδοσιακά, απλοποιημένα**
- **Κορεατικά**

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/45574/